

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2005

N:o 920—927

SISÄLLYS

N:o		Sivu
920	Laki vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen pätevyyden toteamisesta	4413
921	Laki mittatekniikan keskukselta annetun lain muuttamisesta	4416
922	Laki Eurooppalaisen maisemayleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	4418
923	Tasavallan presidentin asetus Ukrainan kanssa tehdyn sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	4419
924	Valtioneuvoston asetus maanteistä	4420
925	Valtioneuvoston asetus tavaraliikenteen ja logistiikan neuvottelukunnasta annetun asetuksen kumoamisesta	4422
926	Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta	4423
927	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2005 peltokasvien tuen (CAP-tuen) maksatuksesta	4427

N:o 920

Laki

vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen pätevyyden toteamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään kansallisesta akkreditointijärjestelmästä, jonka tarkoituksena on vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen luotettavuuden ja kansainvälisen hyväksyttävyyden varmistaminen.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen akkreditointiin ja siihen rinnastettavaan pätevyyden arviointiin.

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Jos muualla lainsäädännössä viitataan mittatekniikan keskuksen tai sen akkreditointiyksikön akkreditointiin tai siihen rinnastettavaan pätevyyden arviointiin, sovelletaan tätä lakia.

4 §

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *vaatimustenmukaisuuden arviointi* akkreditointia, testausta, kalibrointia, sertifiointia, tarkastusta ja niihin rinnastettavaa toimintaa;

HE 140/2005
TaVM 15/2005
EV 126/2005

2) *vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelu* testausta, kalibrointia, sertifiointia ja tarkastusta sekä niihin rinnastettavaa toimintaa;

3) *arviointielin* vaatimustenmukaisuuden arviointipalveluja suorittavaa yhteisöä, laitosta tai muuta elintä;

4) *akkreditointi* arviointielimen pätevyyden toteamista yhdenmukaisten kansainvälisten tai eurooppalaisten arviointiperusteiden mukaisesti;

5) *akkreditointiin rinnastettava pätevyyden arviointi* akkreditointijärjestelmän osana tuotettua pätevyyden arviointia, jossa soveltuvin osin noudatetaan yhdenmukaisia kansainvälisiä tai eurooppalaisia arviointiperusteita ja jossa voidaan lisäksi soveltaa toiminnan laatu huomioon ottaen muita arviointiperusteita;

6) *akkreditointijärjestelmä* akkreditointia ja akkreditointiin rinnastettavaa pätevyyden arviointia varten ylläpidettävää järjestelmää;

7) *testaus* materiaalin, tuotteen tai prosessin yhden tai useamman ominaisuuden määrittämistä;

8) *kalibrointi* toimenpiteitä, joiden avulla yksilöidyissä olosuhteissa saadaan mittauslaitteen, mittausjärjestelmän näyttämien, kiintomitan tai vertailuaineen edustamien suureen arvojen ja vastaavien mittanormaaleilla toteutettujen arvojen välinen yhteys;

9) *sertifiointi* riippumattoman osapuolen vahvistusta tuotteen, prosessin, järjestelmän tai henkilön vaatimustenmukaisuudesta;

10) *tarkastus* tuotteen, laitteen tai laitteiston taikka niiden suunnittelun, asennuksen taikka tuotteen valmistusprosessin tutkimista ammatillisen harkinnan ja yleisten vaatimusten perusteella vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi;

11) *akkreditointiyksikkö* mittatekniikan keskuksen akkreditointiyksikköä.

5 §

Akkreditoinnin hakeminen

Arviointielin voi hakea akkreditointiyksiköltä akkreditointia tai siihen rinnastettavaa pätevyyden arviointia.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin 1 momentissa tarkoitettua hakemisesta noudatettavasta menettelystä.

6 §

Akkreditoinnin edellytykset

Arviointielimen akkreditointiin sovelletaan yhdenmukaisia kansainvälisiä ja eurooppalaisia arviointiperusteita. Arviointiperusteiden käyttöönotosta päättää akkreditointiyksikkö kuultuaan akkreditointijärjestelmän ja vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen kanalta keskeisiä tahoja.

Akkreditoinnin edellytyksenä on, että arviointielimen organisaatio, henkilöstö, johtamis- ja laatujärjestelmä, sisäinen valvonta sekä vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelu ovat asianmukaisia ottaen huomioon 1 momentin nojalla käyttöön otetut arviointiperusteet.

Akkreditointiin rinnastettavassa pätevyyden arvioinnissa voidaan poiketa 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista edellytyksistä, jos se on vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelun laatu ja laajuus huomioon ottaen perusteltua.

7 §

Akkreditointipäätös

Arviointielimen on osoitettava täyttävänsä 6 §:ssä tarkoitetut edellytykset.

Akkreditointiyksikkö akkreditoi arviointielimen arvioituaan, että se täyttää 6 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetut edellytykset.

Akkreditointipäätöksessä määritellään arviointielimen akkreditoitu pätevyysalue ja vahvistetaan menettelytavat, joilla pätevyyttä pidetään yllä ja seurataan. Päätös voidaan antaa määräajaksi.

Akkreditointiyksikkö antaa lausunnon arviointielimen pätevyydestä arvioituaan sen 6 §:n 3 momentin nojalla.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin 1 momentissa tarkoitettua pätevyyden osoittamisesta sekä 2 ja 4 momentissa tarkoitettua arvioinnista.

8 §

Arviointielimen pätevyyden seuranta

Akkreditointiyksikkö seuraa akkreditoimiansa arviointielinten pätevyyttä 7 §:n 3

momentissa tarkoitettussa päätöksessä vahvistamallaan tavalla.

Arviointielimen on ilmoitettava akkreditointiyksikölle kaikista sellaisista seikoista, joilla voi olla vaikutusta 6 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen edellytysten täytymiseen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin arviointielinten pätevyyden seurannasta.

9 §

Akkreditoinnin peruuttaminen

Jos akkreditointiyksikkö toteaa 8 §:ssä tarkoitettussa seurannassa, että akkreditoitu arviointielin ei täytä 6 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, akkreditointiyksikön on asetettava sille riittävä määräaika asian korjaamiseksi.

Akkreditointiyksikön tulee lisäksi ryhtyä toimiin 1 momentissa säädetyllä tavalla, jos 8 §:ssä tarkoitettu seuranta ei ole mahdollista arviointielimen omien toimenpiteiden takia.

Akkreditointiyksikkö voi peruuttaa akkreditoinnin, jos arviointielin ei ole korjannut asiaa 1 tai 2 momentin nojalla asetetussa määräajassa.

10 §

Muutoksenhaku

Akkreditointiyksikön tämän lain perusteella tekemään hallintopäätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

11 §

Rekisterit

Akkreditointiyksikkö pitää rekisteriä ak-

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

kreditoimistaan arviointielimistä ja niiden pätevyysalueista.

Henkilötietojen käsittelystä on voimassa, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään. Muutoin tietojen luovuttamisesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin 1 momentissa tarkoitettusta rekisteristä.

12 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan testaus-, tarkastus-, sertifiointi- ja kalibrointitoimintaa harjoittavien toimielinten pätevyyden toteamisesta annettu asetus (1568/1991) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

13 §

Siirtymäsäännökset

Mittatekniikan keskuksen ennen tämän lain voimaantuloa antamat akkreditointipäätökset jäävät voimaan siten kuin niiden ehdoissa määrätään.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva, testaus-, tarkastus-, sertifiointi- ja kalibrointitoimintaa harjoittavien toimielinten pätevyyden toteamisesta annetun asetuksen nojalla vireille pantu asia käsitellään ja ratkaistaan tämän lain mukaan.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 921

Laki**mittatekniikan keskukselta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan mittatekniikan keskukselta 14 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1149/1990) 1 §:n 2 momentti sekä 2, 4 ja 5 § sekä
lisätään 1 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, ja lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

1 §

Mittatekniikan keskuksen tehtävänä on huolehtia kansallisen mittanormaalijärjestelmän ja kansallisen kalibrointipalvelun järjestämisestä siten kuin siitä erikseen säädetään.

Mittatekniikan keskuksen tehtävänä on lisäksi huolehtia arviointilaitosten pätevyyden arviointiin ja akkreditointiin liittyvistä tehtävistä siten kuin siitä erikseen säädetään. Tätä tehtävää varten mittatekniikan keskuksessa on akkreditointiyksikkö.

2 §

Mittatekniikan keskuksen toimintaa ohjaa ja valvoo johtokunta. Akkreditointiyksikön toimintaa ohjaa ja valvoo kuitenkin akkreditointiasiain valtuuskunta.

Mittatekniikan keskuksen johtokuntaan kuuluvat keskuksen ylijohtaja sekä enintään

kuusi muuta keskuksen toimialaa tuntevaa henkilöä. Akkreditointiasiain valtuuskuntaan kuuluvat akkreditointiyksikön päällikkö sekä enintään kuusi muuta yksikön toiminnan kannalta tärkeiden sidosryhmien edustajaa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin johtokunnan ja akkreditointiasiain valtuuskunnan tehtävistä, kokoonpanosta, asettamisesta ja jäsenille maksettavista palkioista.

2 a §

Mittatekniikan keskusta johtaa ylijohtaja. Ylijohtaja vahvistaa akkreditointiasiain valtuuskuntaa kuultuaan mittatekniikan keskuksen työjärjestyksen.

Ylijohtaja ratkaisee asiat, joita johtokunta, akkreditointiasiain valtuuskunta tai akkreditointiyksikön päällikkö ei ratkaise tai joita ei työjärjestyksessä ole annettu muun virkamiehen ratkaistavaksi.

Akkreditointiyksikön päällikkö ratkaisee akkreditointijärjestelmään liittyvät ja akkreditoiteja koskevat muut kuin 2 §:n 1 momentissa tarkoitetut asiat.

4 §

Mittatekniikan keskuksella on oikeus periä suoritteistaan maksuja. Niistä määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään.

5 §

Valtioneuvoston asetuksella säädetään mittatekniikan keskuksen henkilöstöstä, virkojen täyttämisestä sekä ylijohdajan sijaisen määrittämisestä.

Tarkempia säännöksiä mittatekniikan keskuksen hallinnosta sekä ylijohdajan ja muiden esimiesasemassa olevien virkamiesten esimiesasemaan liittyvistä tehtävistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Mittatekniikan keskuksen työjärjestyksessä määrätään muista sijaisuuksista, sisäisestä johtamisesta ja muista sisäiseen hallintoon kuuluvista asioista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Mittatekniikan keskuksen johtokunta, joka on asetettu 16 päivän kesäkuuta 2005 ja 15 päivän kesäkuuta 2009 väliseksi ajaksi, jatkaa toimikautensa loppuun.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 922

Laki

Eurooppalaisen maisemayleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Firenzessä 20 päivänä lokakuuta 2000 tehdyn Eurooppalaisen maisemayleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Hannes Manninen*

N:o 923

Tasavallan presidentin asetus**Ukrainan kanssa tehdyn sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2004 Suomen tasavallan hallituksen ja Ukrainan hallituksen välillä tehty sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskeva sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 30 päivänä syyskuuta 2005 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 4 päivänä marraskuuta 2005 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 7 päivänä marraskuuta 2005, on voimassa 7 päivästä joulukuuta 2005 niin kuin siitä on sovittu.

mistä ja suojaamista koskevan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 4 päivänä marraskuuta 2005 annettu laki (866/2005) tulee voimaan 7 päivänä joulukuuta 2005.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä joulukuuta 2005.

2 §

Ukrainan kanssa tehdyn sijoitusten edistä-

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Mari Kiviniemi*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 102/2005)

N:o 924

Valtioneuvoston asetus maanteistä

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään 23 päivänä kesäkuuta 2005 annetun maantielain (503/2005) nojalla:

1 §

Moottori- ja moottoriliikennetiet

Moottoritiellä on kaksi keskikaistan tai kaiteen toisistaan erottamaa ajorataa, joilla ei ole avattavia siltoja. Risteävän liikenteen tulee kulkea eri tasossa kuin moottoritieliikenteen. Moottoritiehen liittyvä ja sieltä poistuva liikenne on johdettava moottoritien alkamis- tai päättymiskohtien taikka tiesuunnitelmassa osoitettujen liittymien kautta. Moottoritien ja siihen rajoittuvan kiinteistön välillä ei saa olla muuta kulkuyhteyttä.

Mitä 1 momentissa säädetään moottoritiestä, koskee myös moottoriliikennetietä kuitenkin siten, että sillä voi olla yksi tai kaksi ajorataa.

2 §

Maanteiden rekisteröinti

Tienpitoviranomaisen on pidettävä rekisteriä maanteistä. Rekisteriin on merkittävä, onko maantie moottori- tai moottoriliikennetie taikka muu vain tietynlaista liikennettä varten tarkoitettu tie. Lisäksi rekisteriin on merkittävä tien liikenteellistä merkitystä kuvaava maantielain (503/2005) 4 §:ssä tarkoitettu luokitus. Rekisteriin on lisäksi merkittävä tien pituus kunnittain ja tien yleiseen liikenteeseen luovuttamispäivä sekä väylä-

omaisuuden hallinnan kannalta merkittävimmät tien tekniset ominaisuudet, varusteet ja laitteet.

3 §

Vuorovaikutus

Maantielain 27 §:n 1 momentissa tarkoitettu mahdollisuus osallistua suunnitelman valmisteluun, arvioida suunnitelman vaikutuksia ja lausua mielipiteensä asiassa voidaan varata ilmoittamalla valmistelutyöstä vuorovaikuttamiseen oikeutetuille henkilökohtaisesti, erityisessä tiedotustilaisuudessa, asettamalla valmisteluaineisto nähtäville taikka muulla tiedoksisaannin kannalta tarkoituksenmukaisella tavalla.

4 §

Ilmoittaminen

Maantielain 27 ja 104 §:ssä tarkoitetut ilmoitukset voidaan lähettää tavallisina kirjeinä.

5 §

Suunnitelma-asiakirjojen säilyttäminen

Tienpitoviranomainen säilyttää pysyvästi

yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymiseen liittyvät asiakirjat.

6 §

Tietyön aikaisten toimenpiteiden jälkihoitovelvoitteet

Kun tiesuunnitelmassa on maantielain 23 §:n 2 momentin nojalla määrätty oikeudesta tietyön aikana syntyvien maa-ainesten läjittämiseen taikka alueen käyttämiseen varasto- tai muuna sellaisena alueena, tilapäisenä kulkutienä tai yksityisenä tienä, tienpitoviranomaisen on tietyön päätyttyä ja edellä mainittuihin tarkoituksiin varattujen alueiden käytön loputtua siistittävä alueet niin, että kiinteistön omistaja voi ilman kohtuutonta haittaa käyttää aluetta asianmukaisella tavalla. Maa-ainesten läjittämiseen käytetyt alueet on tarvittaessa tasattava.

7 §

Liikenteeseen luovuttaminen

Sen jälkeen kun maantie tai sen yleiseen liikenteeseen tarkoituksenmukaisesti luovutettavissa oleva osa valmistuu, tienpitoviranomaisen on määrättävä, mistä päivästä tie tai sen osa avataan yleiselle liikenteelle.

8 §

Tienpitoviranomaisen kunnossapitovastuu

Maantielain 93 §:n 3 momentin mukainen

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2005

tienpitoviranomaisen kunnossapitovastuu jatkuu maantien lakkaamista seuraavan kalenterivuoden lokakuun 1 päivään.

9 §

Tiealueen rajan määrittäminen erityistapauksissa

Jos oja ei ole tienpitoviranomaisen antamien, maantien pitoa koskevien teknisten ohjeiden mukainen, katsotaan ojan ulkoreunan olevan maantielain 5 §:n 3 momentin tarkoitetuissa tapauksissa tiealueen rajaa määrittäessä siinä, mihin se sanottujen ohjeiden mukaisesti tehtynä ulottuisi.

10 §

Rakennuksen tai rakennelman etäisyys maantiestä

Rakennuksen tai rakennelman etäisyys maantiestä mitataan ajoradan tai, jos ajoratoja on useampia, lähimmän ajoradan keskilinjasta vaakasuoraan tietä lähinnä olevan rakennosan kautta kulkevasta pystyviivasta.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

Hallitusneuvos Kaisa Leena Välipirtti

N:o 925

Valtioneuvoston asetus

tavaraliikenteen ja logistiikan neuvottelukunnasta annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 14 päivänä syyskuuta 2000 annettu asetus tavaraliikenteen ja logistiikan neuvottelukunnasta (789/2000).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

Hallitusneuvos Mikael Nyberg

N:o 926

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 24 päivänä heinäkuuta 1981 annetun maa-ainelain (555/1981) nojalla:

1 §

Maa-ainesuunnan hakeminen

Lupaa ainesten ottamiseen on haettava kirjallisesti. Hakemus liitteineen on tehtävä kahtena kappaleena. Lupaviranomaisen pyynnöstä on hakijan tarvittaessa toimitettava lisäkappaleita hakemuksesta ja sen liitteistä, jos se on tarpeen asian kuuluttamisen ja lausuntojen pyytämisen vuoksi.

Jos ottamissuunnitelma on maa-ainelain (555/1981) 5 §:n mukaan tarpeen, se on liitettävä hakemukseen neljänä kappaleena.

Hakemuksessa on esitettävä, elleivät ne jo sisälly ottamissuunnitelmaan, tarvittavassa laajuudessa seuraavat tiedot:

1) hakija, tämän yhteystiedot sekä ottamisalueen sijaintipaikka ja kiinteistötiedot;

2) selvitys hakijan hallinto-oikeudesta ottamispaikkaan tai maanomistajan antama kirjallinen suostumus luvan hakemiseen;

3) ajan tasalla oleva yleiskartta ja mittakaavaltaan vähintään 1:20 000 kartta, josta ilmenevät ottamisalueen sijainti ja rajat sekä ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvat kiinteistöt;

4) ottamisalueen ja sen ympäristön kaa-voitustilanne;

5) pohjaveden pinnan ylin korkeustaso;

6) selvitys otettavan maa-aineksen laadusta ja kokonaismäärästä, käyttötarkoituksesta, vuotuisesta ottamismäärästä, ottamisalueen rajauksesta ja pinta-alasta, kaivausten ja leikkausten syvyydestä ja muodosta sekä ottamisajasta.

Jos hankkeen yhteydessä on laadittava ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) mukainen ympäristövaikutusten arviointiselostus tai luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettu arviointi, on nämä liitettävä hakemukseen.

Lupaa haettaessa on tarvittaessa esitettävä alustava suunnitelma kivenmurskaamon sijoittamisesta ja toiminnasta alueella.

Viranomaisen selvittämisvelvollisuudesta säädetään hallintolain (434/2003) 6 luvussa.

2 §

Ottamissuunnitelma

Ottamissuunnitelmaan kuuluvat selostus ja sitä täydentävät kartat ja piirroksot.

Ottamissuunnitelmassa on osoitettava maa-aineslain 11 §:n 2 momentissa ja tarvittaessa myös sanotun pykälän 3 momentissa tarkoitettut seikat ja 5 §:n 2 momentissa tarkoitettut selvitykset alueen luonnonolosuhteista ja hankkeen ympäristövaikutuksista.

Ottamissuunnitelmaan kuuluva selostus sisältää 1 §:n 3 momentissa lueteltujen asioiden lisäksi tarvittavassa laajuudessa seuraavat asiat:

1) ottamiseen ja siihen liittyviin toimintoihin tarvittavan alueen kuvaus, ottamiseen liittyvän liikenteen järjestäminen, ottamistoinnassa käytettävät koneet, laitteet ja niiden sijoitus sekä polttoaineiden varastointi ja tankkauspaikat, aineksen vesiseulontalaitokset sekä alustava selvitys sivukiven määrästä ja loppusijoituspaikasta;

2) selvitys ottamisalueen ja sen ympäristön pohjavesiolosuhteista ja pohjaveden havaintopaikoista sekä tiedot alueen läheisyydessä sijaitsevista talousvesikaivoista, pohjavedenottamoista ja niiden mahdollisista suoja-vyöhykkeistä ja suoja-alueääräyksistä;

3) meren tai vesistön rantavyöhykkeelle sijoittuvan ottamisalueen osalta perustelut sijoittaa toiminta rantavyöhykkeelle sekä selvitys ottotoiminnan vaikutuksista rantaluontoon ja -maisemaan;

4) selvitys ympäristöhaittojen vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, arvio toimintaan liittyvistä riskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä suunnitelma toiminnan ympäristövaikutusten tarkkailusta;

5) ottamisalueen jälkihoito ja arvio jälkihoitokustannuksista ja, mikäli mahdollista, alueen myöhempi käyttö.

Ottamissuunnitelmaan tulee liittää suunnitelmakartat ja leikkauspiirrokset, joista ilmenevät ottamisalueen nykytilanne ja tuleva lopputilanne sekä ottamistoinnin eteneminen ja mahdollinen vaiheistus.

Suunnitelmasta on käytävä ilmi, mihin selvitykseen tai aineistoon taikka arviointimenetelmään annetut tiedot perustuvat.

3 §

Kuuleminen

Maa-aineslain 13 §:n 2 momentissa tarkoi-

tettuja hankkeen kannalta merkittäviä asiakirjoja ja tietoja ovat muun ohella hakemuksen ja ottamissuunnitelman pääkohdat sekä niihin sisältyvät naapureiden ja ympäristön kannalta keskeiset tiedot.

Luvan hakijan suorittaman maa-aineslain 13 §:n 2 momentin mukaisen kuulemisen johdosta lupaviranomaiselle toimitettavassa selvityksessä on ilmoitettava kuulemisen ajankohta ja paikka, tahot, joita on kuultu ja heidän mahdollinen kantansa asiaan sekä kuulemisessa käytetyt asiakirjat ja tiedot.

4 §

Lausunnot

Sen lisäksi, mitä lausunnoista maa-aineslain 7 §:ssä säädetään, tulee lausunto pyytää:

1) toiselta kunnalta, jos ainesten ottaminen saattaa aiheuttaa maa-aineslain 3 §:ssä tarkoitettuja seurauksia tai jos sitä muusta syystä on pidettävä tarpeellisena;

2) maakuntakaavoitusta hoitavalta kuntayhtymältä, jos lupahakemuksen tarkoittamalla alueella on huomattavaa merkitystä maakuntakaavoituksen kannalta;

3) muulta kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulta viranomaiselta, jos se on asian käsittelyssä tarpeen.

Lausunto on annettava kahden kuukauden kuluessa lausuntopyynnön saapumisesta. Jollei lausuntoa ole määräajassa annettu, asia voidaan ratkaista ilman kyseistä lausuntoa.

5 §

Hakemuksen käsittelyn lykkääminen

Jos ainesten ottamiseen tarvitaan maa-aineslain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu vesilain (264/1961) mukainen lupa, tulee maa-aineslain mukaisen hakemuksen käsittelyä lykätä, kunnes vesiasia on lainvoimaisesti ratkaistu.

Jos maa-aineslain mukaisen hakemuksen kohteena olevaa aluetta koskeva vesilain mukainen asia on ympäristölupavirastossa vireillä, voidaan maa-aineslain mukaisen hakemuksen käsittelyä lykätä.

6 §

Lupapäätöksen sisältö

Lupapäätöksestä tulee käydä ilmi tarvittavassa laajuudessa:

- 1) hakija, tämän osoite sekä ottamisalueen sijaintipaikka ja kiinteistötiedot;
- 2) hakemuksen käsittely sekä annetut lausunnot, muistutukset, mielipiteet, vastineet sekä niiden sisältö;
- 3) tiedot tehdyistä tarkastuksista;
- 4) maa-aineslain 11 §:n mukaiset lupamääräykset, jos sanotut seikat eivät käy ilmi ottamissuunnitelmasta;
- 5) tarvittavat määräykset ottamistoiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta sekä muista valvonnan kannalta tarpeellisista toimenpiteistä, jos sanotut seikat eivät käy ilmi ottamissuunnitelmasta;
- 6) luvan voimassaolo;
- 7) maa-aineslain 12 §:n nojalla määrätyn vakuuden sekä lain 23 §:n nojalla määrätyn tarkastusmaksun suuruus.

Luvan myöntämisestä on tehtävä merkintä ottamissuunnitelmaan.

Päätöksen perusteleminen ja valitusosoituksesta säädetään hallintolain 7 luvussa.

7 §

Tarkastusmenettely

Ennen kuin maa-ainesten ottamiseen ryhdytään, on ainesten ottajan merkittävä luvan mukainen ottamisalue maastoon ja tarvittaessa asetettava valvonnan suorittamiseksi välttämättömät laitteet.

Valvontaviranomaisen tai sen määräämän viranhaltijan on suoritettava tarkastus riittävän usein toiminnan seuraamiseksi, ottaen huomioon luvan saajan järjestämä omavalvonta ja asiantuntemus sekä ottamistoiminnan laatu ja laajuus. Tarkastus on suoritettava lisäksi maa-ainesluvan haltijan, asian-osaisten tai muiden perusteltujen vaatimusten vuoksi, jollei tarkastusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana.

Kun maa-ainesten ottaminen on päättynyt tai luvan voimassaoloaika on kulunut umpeen, on alueella toimitettava lopputarkastus valvontaviranomaisen määräämällä tavalla,

jollei luvassa ole toisin määrätty. Maa-ainesluvan haltijan on ilmoitettava ottamisen päättymisestä valvontaviranomaiselle tässä pykälässä tarkoitetun lopputarkastuksen pitämistä varten.

8 §

Toimenpiteet maa-ainesluvan voimassaolon aikana

Maa-aineslain 10 §:n nojalla myönnetyn luvan voimassaoloajan aikana luvan haltijan on toteutettava myös kaikki luvan tai sen määräysten edellyttämät jälkihoitotoimenpiteet, jollei niiden suorittamiselle ole lain 11 §:n 3 momentin nojalla annettu muuta määräaikaa.

Maa-aineslain 12 §:n nojalla määrätyn vakuuden tulee olla voimassa siihen saakka, kunnes kaikki luvan tai sen määräysten edellyttämien toimenpiteiden toteutus on lopputarkastuksessa hyväksytty.

9 §

Maa-aineslain mukaiset ilmoitukset

Maa-ainesluvan haltijan tulee tehdä maa-aineslain 23 a §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus lupaviranomaiselle vuosittain viimeistään tammikuun 31 päivänä.

Lupa- ja valvontaviranomaisen on toimitettava maa-aineslain 23 b §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot tietojärjestelmään tai alueelliselle ympäristökeskukselle vuosittain viimeistään maaliskuun 31 päivänä.

10 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan 5 päivänä helmikuuta 1982 annettu maa-ainesasetus (91/1982) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Lupahakemukseen, joka on tullut vireille ja josta on ennen tämän asetuksen voimaantuloa

4426

N:o 926

kuulutettu maa-aineslain 13 §:n mukaisesti, sovelletaan tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä. Lupahakemusta, joka on tullut vireille ennen tämän asetuksen voimaantuloa, mutta siitä ei ole kuulutettu maa-aineslain 13 §:n mukaisesti, voi lupaviranomainen vaatia tarvittaessa täydennettäväksi tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2005

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Ylitarkastaja Tuuli Lovén

N:o 927

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2005 peltokasvien tuen (CAP-tuen) maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n vuoden 2005 peltokasvien tuen (CAP-tuen) maksatuksesta	80/05	25.11.2005	30.11.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mikkilä

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 920—927, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904